

Proč přestoupit na víru vegetariánství

Život spisovatelce nezměnila svatba s prozaičkou, ale až **narození jejich prvního dítěte...**

TIP DENÍKU

Severní Čechy – Zajímavou genezi má kniha „Jíst zvířata“ z vydavatelství Dokořán. Americký romanopisec Jonathan S. Foer začal po narození syna pátrat, jak to chodí v masném průmyslu. To aby se mohl zodpovědně rozhodnout, čím bude své dítě krmit.

„V rámci rodičovského snažení narazil na skutečnost, které jako občan nemohl ignorovat a jako spisovatel si je nemohl nechat pro sebe. Na konci výzkumu se zrodila kniha *Jíst zvířata*, v níž poutavě líčí své zkušenosti,“ uvedla Denisa Novotná, spolupracovnice nakl. Dokořán. Kniha už je k mání i na severu Čech.

Občas to zkusil

Od střední školy se budoucí spisovatel Foer zkoušel stát vegetariánem víckrát, už to ani nespočítá. Většinou si chtěl vybudovat vlastní identitu ve světě plném lidí, kteří ji měli tak nějak samo sebou. Pak zase maso jedl. Spoustu masa. Chutnalo mu.

Ale pak mu osud přihrál do cesty budoucí ženu (spisovatelku Nicole Kraussovou, pozn. red.). Než se vzpamatoval z první schůzky, řešili spolu dvě nečekané záležitosti, svatbu a vegetariánství.

Šlo to rychle

„Rozhodli jsme se vzít v naději, že náš svatební den bude i prvním dnem našeho nového života. Že vše bude lepší. My budeme lepší. A tak jsme se během jednoho týdne zasnoubili a stali vegetariány.“

Přesto si pár občas dopřál hamburgery, kuřecí polévku, uzeného lososa, steak z tuňáka: „Myslel jsem, že máme vyhráno a že bychom u tohotohle důsledně nedůsledného stravování mohli zůstat. Proč by se mělo jídlo od všech ostatních morálních oblastí našeho života lišit? Byli jsme čestní lidé, kteří občas lhali, pozorní přátelé, kteří se chovali i bezohledně a vegetariáni, co sem tam jí maso.“

Jenže pak se Foerovi narodil syn. „Nakrmit vlastní dítě není jako najíst se sám: je to mnohem důležitější. Na stravě záleží (na zdraví mého syna i na jeho radosti z jídla), záleží i na příbězích, které spolu s jídlem servírujeme; stmelují

Jonathan Safran Foer *Jíst zvířata*

DOKOŘÁN

rodinu, spojují nás s dalšími lidmi. Příběhy o jídle vypovídají o nás samotných – o naší minulosti a hodnotách.“

Kde se bere maso?

Foer se rozhodl zjistit – sám pro sebe a svou rodinu – co maso je. Chtěl vědět co nejvíc. Odkud se bere? Jak se vyrábí? Jak se se zvířaty zachází a do jaké míry je to důležité? V rámci svého rodičovského snažení

narazil na fakta, které jako občan nemohl ignorovat a jako spisovatel si je nemohl nechat pro sebe. A tak se zrodila jeho kniha *Jíst zvířata*.

99 % všech suchozemských zvířat, která se v USA konzumují či užívají k produkci mléka či vajec, jsou z „průmyslových velkochovů“.

První překvapení

Foera překvapilo, jak těžko se do nich dostával. Když se mu to – často ilegálně – dařilo, pochopil, proč je toto průmyslové odvětví tajnostkářské: aby se systém rentoval, jsou zvířata jen tak tak držená zaživu: „Že různě zdeformovaná, vystresovaná kuřata nadopovaná léky, která jsou na sebe namáčkaná ve špinavé místnosti pokryté výkaly, nejsou moc zdravá, je asi jasné. Krom tělesných vad jsou běžnými a dlouhodobými problémy velkochovů i poškození očí, slepota, bakteriální infekce kostí, ochrnutí, vnitřní krvácení, vyvrácení dolní končetiny a krk, onemocnění dýchacího ústrojí, oslabený imunitní systém...“

Autor osvětluje problém masového chovu zvířat z různých úhlů: nejde jen o nedůstojné nakládání se zvířaty, ale také o vliv masového chovu na životní prostředí a na lidské zdraví... **(red)**